

1709.

1. Baius, Fr. David : De phaenomenis eorumque studiis
et inventis.
2. Brucknerus, Guat. Hieronymus, Collegii juris N'i Decanus :
De gemina et aequata ratione prohibitio-
rum conjun-
giorum Tit. ¹⁸ occasione l. 19 C. de impf. Pro-
gramma, lectioni cursoriae Gaspari Leonardi Ban-
dii praemissum.
3. Brucknerus, Guat. Hieronymus, Collegii juris N'i Decanus :
Programma : De Justinian Imper. reete usurpaverit
Littulas Germanici et Alamanici, ubi simul
nova derivatio vocis Germanorum proponitur
et deducitur, lectioni inang. Friderici Hursti
Grappii praemissum.
4. Crausius, Rudolphus Giselhelmus, Fr. ord. decanus :
Propempticon inang : De necessariis mediis practici
requisitis (ad Disputationem inang. Burchard. Tubacius
Lembken invitata)

1709.

5. Crausius, B. Joannes Guilielmus; Fr. med. Decanus: Propempticon inang: De curiositate in medicinali laudanda (ad Disputationem inang. Johannis Christophsii Praezelii inserta).
6. Friesen, Johannes Bernhardus: De pactis inter literos et parentes bimbarum compositis.
7. Friesen, Johannes Bernhardus: De negotiis scripturam requiruntibus.
8. Hermannus, Christophorus Augustus: Nam cuique sine de domini origine.
9. Fuch, Guilielmus: De modis probandi innocentiam apud veteres.
10. Schrockerus, Jo. Christianus: De litis contestatione affirmativa.
11. Schrockerus, Jo. Christianus: De principum rescriptis.
- 12^a Schrockerus, Joh. Christianus: De novis vis proprii expressione. 2 Saamp. 1709 i 1786.

1709.

13. Neugubius, N. Helveticus: De magnesia alba . . .
14. Neugubius, N. Philippus: De vicesima hereditatum .
15. Heue, Rancand Toll: Praesumptio, quae . . . Frederico
Hortbomero . . . ad honores in jure summos gratu-
latur et de diversis juris publici personis agit .
- 16^a = Wildvogelius, Christianus: De legibus consensu . . .
2 Junij. 1709 à 1738
17. Wildvogelius, Christianus: De Ducato Francoviae .
18. Wildvogelius, Christianus, Collegii Juridici prodecanus:
De emtoris legum etque provinciae . . . Programma
incur: (lecturae auspiciis Casparis Schabii Becchi
praemissum .
19. Wildvogelius, Christianus: De persecutione delin-
quentium . . .
20. Wildvogelius, Christianus, Collegii Juridici Decanus:
De Statuta emtoris ad l. 3 pr. ad l. Falco. Per-
gramma (lecturae auspiciis Rudolphi Linnii Biedlingii
praemissum) .

1709.

21. Wildvogelius, Christianus: De secreto patrimonii adl. 2.
C. d. alim. pupil. praest. Programma (lectioni
auspicali: Fiderici Antonii Finckii praemissum)
- 22^a = Wildvogelius, Christianus: De iuramento actus
puberum confirmante. 2. 5 exempl
- 23^a = Wildvogelius, Christianus: De superioritate territoriali
civitatum Imperialis. 2. 5 exempl. 1709 i 1735.
24. Wildvogelius, Christianus, Collegii juri Decanus:
De reverentia Studiorum ad C. S. C. d. advocat. duces
judicior. Programma (lectioni auspicali: Fiderici
Hiltbronneri praemissum).
25. Wildvogelius, Christianus: De fundo realitico. 2. 5 exempl. 1709
i 1736.
26. Wildvogelius, Christianus: De terminis circumducto.
27. Wildvogelius, Christianus: De secta temporum ad 3. fin.
T. d. legit. Programma (lectioni auspicali: Johannem
Fiderici Johannstadii praemissum)
28. Wildvogelius, Christianus, Coll. jur. Decanus: De severitate
seculi pristini. - - Programma (lectioni ausp. Joach. Ernesti Waltheri praemissum)

E. 21. num. 7.

**GUIL. HIERONYMUS
BRUCKNERUS,**

ICTUS,

CONSILIARIUS SAXONICUS, PANDECTARUM PROF. PUBL.
CURIÆ PROVINCIALIS, FACULTATIS JURIDICÆ
ET SCABINATUS ASSESSOR,
COLLEGH JVRIDICI H. T. DECANUS,

**DE
GENUINA ET ADÆ-
QVATA RATIONE
PROHIBITORUM CONIU-
GIORUM LEVIT. XIX.**

Occasione L. XIX. C. de Nupt.

Quam
NOBILISSIMUS ET CLARISSIMUS JURURUM
CANDIDATUS

**DN. M. GOTTFRIED LEONHARD
BAUDISIUS,**

ADVOCATUS JURATUS LIPSIENSIS, ET COLLEGH, QVOD IBI-
DEM EST, BEATÆ VIRGINIS COLLEGIATUS

LECTIONE CURSORIA

D. XVIII. Nov. DCC IX.

selegit explicandam,

in

PROGRAMMATE HOC INAUGURALI TRACTAT.

J E N Æ, Literis JOH, ADOLP. MVLLERI.

182
p. 387

2

1209, 2

2

GUIL. HIERONYMUS
BRUCKNERUS,

LECTUS

CONSILIARIUS SAXONICUS PANDACTARUM TROR. TRIBL.
CORPIS PROVINCIALIS FACULTATIS IURIDICAE
ET SCABINATUS ASSessor.
COLLEGIUM IURIDICUM II. P. DECANUS

GENUINA ET ADAE
OVATA RATIONE
PROHIBITIONUM CONIU-
GIORUM LIBIT. XIX.

Oratio J. XIX. C. de Libit.

NOBILITATIS ET GENTILITATIS IURUM
CANDIDATUS

DR. M. GOTTFRIED LEONHARD
BALDUS

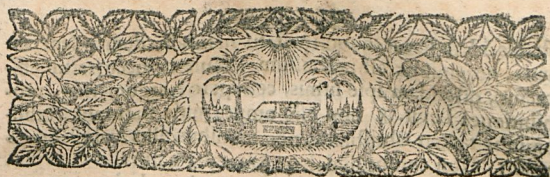
ADVOCATUS JURATUS LITENSIS ET COLLEGIUM QVOD RE-
DEM EST VITAE VIRG. COLLEGIUM

LECTIO CONCISE

DE IURIS NAT. DE IURIS
LEGIS EXPONDA

PROGRAMMATE HOC IMPRONTAL TRACTAT

IN A. A. THEATRO JOH. ADOLPH. MULLER

inter varias controversias, quæ circa prohibitiones conjugiorum Levit. cap. 18. a Doctoribus moventur, duæ potissimum sunt memorabiles, (ad quas veluti centra reliquæ ferme omnes tendunt) altera, utrum illæ solos Judæos, an omnes promiscue homines, etiam Christianos hodie, obstringant, altera, utrum

conjugia quoad personas tantum ibi nominatas, an simul quoad alias in paribus gradibus prohibeantur. Licet eruditi, ultra vulgus sapere contententes, in his casibus plerumque ament seorsim, mihi tamen re satis diu diligentèrque expensâ, communes & vulgares sententiæ videntur ut verissimæ ita accuratissimæ, scilicet leges illas obligare Christianos haud secus ac Judæos, & ex mente divina prohibitiones ad personas parium graduum simul spectare. Ad probandas solidius has communes sententiæ opus erit destruere aliam communiter receptam opinionem, quod prohibitiones illæ Levit. 18. extantes e jure naturali, omnes homines obligante, & ne a Deo quidem mutabili, originem ducant. Valde pia & probabilis videtur talis opinio; sed experientia testatur, ariensibus aliorum defecto hoc fundamento, cui obligationem modernam prohibitionum Mosaicarum unice superstruunt quidam Doctores, parum abesse, quin pestilentissima invehatur sententia, quasi prohibitiones illæ Judæos solum obstrinxerint, & nobis Christianis

stianis idem liceat, quod in statu naturali, demta lege divina, hominibus est permissum. Huic ut occurratur efficacius, ostendam ipse firmis, ceu spero, argumentis, prohibitiones Levit. 18. non esse omnes juris naturalis, nihilominus tamen Christianos nos omnibus illis validissime teneri. Non confundi debere præcepta naturalia cum illis, quæ tantum sunt suasionis naturalis, jam dudum monuerunt accuratiores, cum præcepta naturalia importent necessitatem, ea vero, quæ solum sunt consilii seu suasionis naturalis, libertatem contradictionis & contrarietatis (uti loquuntur Scholastici) relinquunt. Sub præceptis naturalibus continemus etiam prohibitiones, & sub suasionibus dissuasiones naturales, quoniam prohibens præcipit, ut quid non fiat, & dissuadens suadet, ut quid omittatur. Pro sententia, quæ prohibitiones omnes Levit. 18. pro præceptis juris naturalis venditat, urgentur sequentes rationes (1.) Deus d. l. v. 24. 26. 27. omnes illos casus prohibitos vocat impuritates & abominationes, ob quas expellere velit gentiles Canaanos. Atqui gentiles illi non habuerunt aliud jus, quam naturale. Nec valet responsio, quod incitatis versibus vocabulum: omnis, collective seu conjunctim sumatur, (sicuti dicimus: omnes planetæ sunt septem;) nam reclamatione contextus v. 24. *Ne polluatamini in OMNIBUS ILLIS, quia in OMNIBUS HIS polluerunt se gentes* &c. Deus, qui præcipit, ut omnibus & singulis his peccatis non se polluant prohi homines, confestim declarat, quod omnibus & singulis his contaminaverint se gentiles (2.) in singulis casibus adferunt naturales prohibitionis rationes (3.) bonæ mentes averfantur talia conjugia, unde moratiores gentiles non tantum abstinerunt ab illis, sed & Legibus interdixerunt, ceu patet e Jure Romano (4.) Si tollimus præceptum naturale, Lex Mosæica de vitandis illis conjugis nos Christianos non amplius obligabit, siquidem a jure ejus dicimur liberati. Sed his non obstantibus existimamus,

mus, prohibitiones conjugiorum Levit. 18. extantes non esse omnes contra Jus Naturale, quoniam (1.) Deus præcipiendo, ut genus humanum multiplicaretur, voluit, ut Cain ejusque fratres & sorores matrimonio jungerentur, quod nunquam justisset, si hoc juri naturali repugnaret; novi quid regerant aliqui, sed jam ab aliis est responsum, nec fert occasio, ut illis refutandis immorer, (2.) nulla demonstrativa ratio (probabilia enim argumenta nec falsis causas desunt, & naturaliter dissuaderi conjugia Levit. 18. vetita, non negaverim) adduci poterit, qua probetur, omnes & singulos conjugiorum casus Levit. 18. expressos, præsertim in affinitate, tot præcise nec plures nec pauciores, esse contra Jus Naturale, quod ne a Deo quidem mutari queat. Experimentum feci aliquando, ut non dialecticis sed apodicticis rationibus probarem, conjugia parentum & liberorum repugnare Juri Naturæ immutabili, præsertim contra illos, qui hoc mordicus negarunt, & provocarunt ad exemplum Adami, qui Evam e carne & ossibus suis formatam Deo sic volente in uxorem duxit, deprehendi profecto, quantum mihi sudorem conatus ille expresserit, (3.) Deus Levit. 18. v. 16. prohibuit, revelare pudenda fratris; si hoc foret contra jus naturale, alio loco *Deut. 25. v. 5.* non præcepisset, ut frater fratris sine prole defuncti uxorem duceret. Quid ad argumenta in contrarium adducta sit respondendum, infra videbimus. Igitur consultum non putarem, tam arenoso solo inædificare structuram adeo pretiosam, & bonam causam male defendendo perdere; habemus enim fundamentum longe firmiter & præstantius. Scilicet mea sententia eo redit: Prohibitiones conjugiorum Levit. 18. expressas niti quidem suasionibus (dissuasionibus) naturalibus, sed venire e libera Dei voluntate. pro ratione circumstantiarum mutabili; quoniam autem Sanctissimus & sapientissimus Legislator novit, nisi personis consanguinitatis aut affinitatis vinculo proxime junctis se-

vère interdicanur matrimonia, e conversatione frequenti, inter personas illas intercedente, ob spem matrimonii & blanditias inde nascentes prono quasi alveo sequi scortationes, adulteria, & infinita alia mala, ad evitanda hæc præripere voluit occasionem, spem nimirum matrimonii illis prorsus adimendo. Ut dictis lucem fenerer majorem, sequentes subjiciam propositiones, haud temere a prudentioribus negatas (1.) Matrimonium rem esse maximi momenti, a qua non solum privatorum æterna & temporalis salus saepe pender, sed etiam, unde Reip: plurima commoda resultant (2.) Matrimonio ejusque utilitatibus valde adversantur scortationes, adulteria, & vagæ libidines, ad quas vitandas (3.) non sufficit penas statuere, nisi occasio eo ducens quoque præscindatur (4.) nihil magis inter personas conjunctas suppeditat occasionem patrandi vagas libidines, quam spes matrimonii. Experientia enim testatur, proxime conjunctas personas cum inter se, tum in domibus parentum toties convenire imo cohabitare; ubi autem spem habent matrimonii, ex ea nascetur nimia familiaritas, e familiaritate sequentur blanditiæ & præsentationes, ex his orientur voluptates & illiciti contactus, & de novo ex iis immundi congressus provenient. Si hostis generis humani Diabolus hoc obtinuit, & miseros laqueis suis ita tenet constrictos, in graviora illos præcipitat facinora, ut libidinosi semen profundant, abortus procurant, vitæ aliorum insidientur, & nulla non committant, scelera, quibus (5.) efficacissime obex ponitur, quando personas proxime conjunctis sub comminatione iræ divinæ, & pœnarum temporalium interdicitur conjugium (6.) sicuti maritus & uxor simul habitant & conjunctissime vivunt, ita non minus facile contingit, ut consanguineæ mariti personæ apud maritum vel ejus parentes conveniant, quam facile accidere solet, ut consanguineæ uxoris personæ apud uxorem ejusque parentes congregentur, & maritus atque
 uxor

uxor cum utrisque familiariter conversentur, & e nimia ista familiaritate, si spem habent matrimonii, metuendum sit, ne maritus vel uxor non minus celeriter a proximis affinis quam consanguineis seducatur & corrumpatur (7.) Inde recte rationi convenientissimum est, ut, si occasionem illam plenius auferre volumus, spem conjugii conjunctis personis in tot gradibus affinitatis quot consanguinitatis demamus. Ex his sua sponte fuit, Deum habuisse justissimas causas, cur matrimonia Levit. 18. interdixerit proximis affinibus pariter atque consanguineis, & illas prohibitiones earumque causas non minus quadrare Christianis quam Judæis, & ab utrisque religiosissime observari debere; eum etiam, qui vult tollere inter Christianos obligationem harum legum divinam, portam aperire tot impuritatis & abominationibus, quas hactenus recensuimus, & divinum Numen execratur. Patet deinde, quare Deus Levit. :8. tam emphaticis utatur verbis v. 2. Ego JEHOVAH (Rex Regum, & Dominus Dominantium, si reveremini Reges terræ, multo majori cultu prosequemini me Numen, cœleste, non corpus solum sed & animam perdere valens æternum in Gehenna) Deus vester, secundum opus terræ Egypti, quam inhabitastis, non facietis, secundum opus terræ Canaan, in quam vos perducam, non facietis, & in pravis moribus eorum non ambulabitis. v. 4. Judicia mea coletis, & statuta mea servabitis, ut ambuletis in illis, Ego JEHOVA Deus vester, v. 5. Et custodietis Statuta mea & judicia mea, quisquis observabit ea, vitam in illis inveniet; toties etiam specialibus prohibitionibus addit: Ego JEHOVA, tandem casibus recensitis hanc clausulam notatu dignissimam subjungit. v. 24. Ne polluarini omnibus illis (delictis) quia omnibus hisce polluerunt se gentes, quas ego jam exterminabo in conspectu vestro v. 25. Polluit enim se (tota) natio, & jam iniquitatem ejus castigabo, & (propterea) terra evomit incolas ejus v. 26. Vos autem custodietis statuta mea & Judicia mea, & non facietis omnes eas abominationes, indigena pa-

truer

riter & peregrinus versans in medio vestri v. 17. Quia omnes istas abominaciones fecerunt incole Terræ, quos videtis, & polluit se Terra v. 8. Ne vos etiam evomat Terra, dum eam contaminatis haud secus quam populum inhabitantem evomit, v. 29. quia omnis, qui fecerit abominaciones istas, (exterminabitur,) & anime facientes istas, excinduntur e medio populi sui v. 30. Custodietis igitur mea statuta, & non facietis tales abominaciones, quæ factæ sunt in conspectu vestro, neque vos polluetis ejuscemodi: Ego JEHOVA Deus vester. Nescio, an occurrat alius locus in tota lege divina, ubi Deus seriam intentionem tot repetitis vicibus, & tanta severitate inculcaverit, quibus satis superque innuitur, rem hic proponi maximi momenti, quæ sanctum omnibus incutiat horrorem, præsertim cum jubeantur indigena pariter ac peregrinus eam studiosissime observare, & Deus certo denuntiet, quod gentiles istis facinoribus se contaminaverint, meriti propterea tristissimam expulsionem & totalem everfionem. Imo, ut enixam voluntatem adhuc magis declaret, Levit. 20. plerosque casus hæctenus recensitos repetit, additis gravissimis detestationibus, comminationibus & pœnis, justa indignatione quoque & animadversione erga gentiles, talium facinorum autores, denuo expressa. Eant ergo Christiani & rubore suffundantur contententes, ad Judæos solum spectare istas prohibitiones, nec Christianos hodie obstringere. Paulus certe in N. T. i. Cor. 5. non adeo detestatus fuisset conjugium privigni cum Noverca, nisi Lex per Mosen lata Levit. 18. v. 8. & cap. 20. v. 11. id gravissime inhibuisset, & ista Christianos ad ejus observantiam obligaret. Moratiores quoque gentiles experientia edocti, quot impuri congressus & quam frequentes vagæ libidines sequerentur, si matrimonia proximis consanguineis & affinibus forent permissa. (ob rationes supra fufius deductas) talia matrimonia non solum omiserunt sed & graviter legibus interdixerunt. Si quis autem mihi objiciat, his dictis cædi propria mea vineta, dum

dum ex iis colligi possit, ipsam naturam hominis & rectam rationem sibi relictam detestari talia conjugia, cui tamen sententia in superioribus contradixi, tunc Resp. Hæc conjugia (exemtis illis parentum & liberorum) in se non repugnant Juri Naturæ, quasi non potuerint Homines in Statu integritatis ea Deo volente inire, sed solum sunt prohibita Jure divino positivo propter occasionem, quam in Statu lapsus ob hominum incontinentiam infinitis pravis libidinibus & congressibus præbet eorum permisso. Jam satisfieri quoque potest dubiis supra prolatis, & quidem (1.) Levit. 18. agitur in genere de commixtionibus proximarum personarum, non spectando, siue contingant in conjugio siue extra illud; Deus igitur Levit. 18. v. 24. 26. 27. significat, (quia gentes Canaan occasionem illicitis congressibus se polluenti non sustulerunt, ut legibus pœnalibus ademerint proximiis spem matrimonii) factum esse, ut vagas libidines (etiam extra conjugium) exercerent parentes cum liberis, fratres cum sororibus, & alii proximi consanguinei & affines inter se invicem, quasi non homines essent castitatis amantes, sed bestiarum, libidinibus promiscue frœna laxantes. Meruit certe Venus hæc impudica sede sua extrudi & expelli; exinde tamen non recte infertur, quod conjugia omnia Levit. 18. prohibita in se repugnent Juri Naturali (2.) si excipimus conjugia parentum & liberorum, rationes illarum solum suadent, abstinendum esse a talibus conjugiiis, sed non probant, hæc esse per se contra Jus Naturale, quod ne a Deo quidem mutari possit (3.) prohi recte vitant non tantum peccata, sed etiam occasionem peccandi; hæc autem in se & materialiter spectata non semper est mala & repugnans Juri Naturali (4.) Negatur, quod nulla Lex a DEO per Moysen lata, quæ non est Jus Naturale, hodie obliget Christianos. Caterum consentiet jam, ut spero, mecum
 B
 qui.

quilibet, præconcepta opinione non laboras, rationem genuinam & adæquatam matrimoniorum Levit. 18. prohibitorum esse, quod non quidem omnia in se repugnent Juri Naturali, si tamen permittantur, occasionem dent infinitis malis, & vagis libidinibus, quam amputandam duxit sapientissimus legislator. Hanc rationem quoque indicare voluit Levit. 20. v. 6. dum specialibus conjugiorum prohibitionibus præmisit hanc regulam: *Nullus accedat ad proximam (personam) carnis sue, & in sequentibus exposuit, quod proximitas carnis sit vel propriae vel conjugis (seu conjugalis, illa communiter vocatur consanguinitas, hæc affinitas.)* Nam in prohibitis specialibus consanguinitatis conjugii v. 12. & 13. ratio redditur, *quia caro patris tui est, quia caro matris tue est;* eadem ratio in certis affinitatis conjugii vetitis repetitur: *caro illa (1. e, illæ personæ sunt caro tuæ conjugalis carnis,)* & Deus prohibitiones in affinitate non minus quam in consanguinitate ad personas tertii gradus extendit; rationem autem divinæ rationis, quæ in proximitate consanguinitatis aut affinitatis collocatur, in superioribus satis illustravimus; qui meliorem & solidiorem monstrare poterit, ei gratias referemus maximas, tandem abest, ut præfracte adversari velimus. Non jam fert præsens institutum, ut alteram quæstionem: *utrum conjugia quoad personas tantum Levit. 18. nominatas, an simul quoad alias in paribus gradibus prohibeantur?* exequamur, potius alii occasione expediendam reservamus, & jam gratiam divinam in tribus maxime veneramus, quod (1.) tam perspicue nobis sanctissimam voluntatem circa prohibita conjugia Levit. 18. & 20. revelaverit, sine quâ si foret, nihil non licitum esse audaces quidam defenderent, cum nunc in tam clara luce excutire quam videre malint (2.) licet multi extiterint temeratores, & omnes ingenii nervos

in-

intenderint, religio tamen & observantia legis divinæ apud nos salva permanerit (3.) cum affectus matrimonii sit vehementissimus, rationem habuerit imbecillitatis humanæ, & interdictum conjugiorum non extenderit ad gradus adeo multos. Sic de jure divino licitum est conjugium consobrinorum, (quando fratrum aut sororum liberi invicem junguntur,) & conscientis non satis consulunt, qui, postquam obtenta est ab Imperantibus dispensatio, conjugium id lege tantum humana prohibitum permittens, inanes nescio quos scrupulos movent, falso prætextentes, semper illud extitisse inauspicatum, optatoque caruisse eventu. Hanc materiam occasione L. XIX. C. de Nupt. in quâ de consobrinorum conjugio tractatur, pluribus exponet Nobilissimus & Clarissimus Jurium Candidatus

M. GOTTFRIED LEONHARD BAUDISIUS,

cujus Natales & Fata pro more recepto trademus. Primam adspexit lucem d. VI. Jul. MDC LXXXIII. in celeberrima Silesiorum Urbe *Lignitio*, capite Ducatus cognominis, & sede quondam Principum Piastæ stirpis, nunc egregia Academia, in gloriam AUGUSTISSIMI sui Conditoris JOSEPHINA dicta. Noster e nobili *Baudisiorum* familia ortus Parentem habuit *Andream Baudisium*, Ædis DD. Petro & Paulo sacræ Pastorem optimum. & Scholarum Præsidem venerandum, Matrem autem Matronam religiosam *Annam Ursulam Thiloniam*, inter cœlites nunc triumphum agentes. Puer in Schola Patria Christianæ Doctrinæ, utriusque etiam

B 2

Lin.

Linguae Graecae & Latinae, Historiae pariter, Dialectices & Rhetorices fundamentis innutritus, & ubi annum aetatis XVI. attigisset, *Vratislaviam* translatus in Elisabethano Gymnasio sub Viris Clariss. *Martino Hanckio*, & *Elia Majore*, jam pie defunctis, *Gottlobio Kwantzio*, elegantiores, quas vocant, literas una cum Philosophicis excoluit, auditor etiam privatarum Lectionum, quas in omni genere tam Graecae quam Latinae Literaturae habebat doctissimas. *Christiani Gryphii*, in Theologicis autem Venerandi Viri *Casparis Neumanni*. Dehinc ex Consilio Parentis Optimi Nundinis Vernalibus MDCCL. Halam Saxonum profectus Perillustrem STRYCKIUM Institutionum Justinianearum Libros, Jurisprudentiam Struvianam, Compendium Lauterbachianum, cognationem item Legum Mosaicarum & Romanarum, ut & Josephinae Capitulationis Instrumentum explicantem; Perillustrem THOMASIAM, doctrinam de Decore Historiae, pariter Juris potiora capita & Feudalia illustrantem, & Summe Reverendum Nostrum BUDDEUM, tunc Halis Philosophiae fundamenta tradentem, audivit Doctores. Placuit biennio ibidem exacto Lipsiam concedere, quo in emporio & Musarum sede aditus est incredibili benevolentia & plusquam paterno affectu Optimi Patruum LEONHARDI BAUDISII, Primarii Senatoris & Praetoris, cujus obitum nuperrimum eo acerbius deplorat, quo pluribus beneficiis fuit cumulatus, & absens in nostra Salana tristissimum nuntium accepit. Ceterum in Lipsiensi Academia egregios studiorum fecit profectus sub Magnifico LUDERO MENCENIO, Facultatis Juridicae Ordinario Venerando, qui universi Juris Privati, quatenus id Civili, Feudali & Canonico absolvitur, accuratius tradidit Oeconomiam, non minus sub celeberrimo FRANKENSTEINIO, Jcto & Scabinatus Assessore spendidissimo,

fimo, qui Jus Publicum & genuina Historia Monumenta nervosius evolvit, & sub JOHANNE CHRISTOPHORO SCHACHERO, Antecessore famigeratissimo, qui Processum Judicarium plenius exhibuit. Cupido deinde animum incensit factis applicare, quæ auscultando aliis & meditatione propria comparaverat; factum hinc est, ut M DCCV. examine prævio Facultatis Juridicæ Lipsiensis testimonio munitus, & ex Rescripto POTENTISSIMI REGIS jurejurando obstrictus, Patronorum Forensium numero adscriberetur; Anno sequenti Magistri Honoribus decoratus, habitaque sub ejus Præsidio dissertatio publica de *Titulis Viri Magnifici, Illustris, Spectabilis & Clarissimi olim Aulicis, nunc etiam Scholasticis*, singularem suam eruditionem adeo probavit, ut inter Membra Collegii B. M. Virginis, quod ibidem est, in locum defuncti B. D. MÖRLINI resiperetur. Postea docentis partes suscepit, dum aliis Philosophiæ præcepta exponeret; causas quoque in foro non sine successu & applausu peregit, ut jam majoribus dignus censeretur honoribus. Decenter nostram rogavit Facultatem, ut ad consueta Candidatorum Juris Examina ipsum admitteremus; cui desiderio annuentes, e dotissima textuum resolutione & prompta ad dubia proposita responsione haud vulgarem deprehendimus Juris & bonarum literarum notitiam; huic accedit gratissima morum suavitas, & singularis prorsus animi modestia, ut non vane auguremur, Lipsiam eximium illud Decus, quod in Baudisio suo his diebus amisit, in Nostro largiter recuperaturam. Communibus igitur suffragiis censuimus, ipsum ad edenda specimina Inaugurationis publicæ, & propediem capessendos Summos in Jure Honores admitti debere. In crastinum ad l. 19. C.

6 *

33 (o) 33

de Nupt. habebit Lectionem Curforiam, quam praesentia sua ut Magnus Academiae Pro-Rector, Illustrissimi Comites, Proceres Academiae Venerandi, Doctores, Adiuncti, Magistri aliique Hospites exoptatissimi, praesertim vero Generosi & Nobilissimi omnium Facultatum

Studiofi condecorare dignentur, officiose & decenter

Facultatis nostrae nomine rogantur. P. P. Jena

d. XVII. Nov. MDCC IX.

ULB Halle

3

003 331 911

Sl.

5778

E. 21. num. 7.

24.
GUIL. HIERONYMUS
BRÜCKNERUS,

JCTUS,

CONSILIARIUS SAXONICUS, PANDECTARUM PROF. PUBL.
CURIÆ PROVINCIALIS, FACULTATIS JURIDICÆ
ET SCABINATUS ASSESSOR,
COLLEGIJ JURIDICI H. T. DECANUS,

P. 387
DE
GENUINA ET ADÆ-
QUATA RATIONE
PROHIBITORUM CONIU-
GIORUM LEVIT. XIIX.

Occasione L. XIX. C. de Nupt.

Quam
NOBILISSIMUS ET CLARISSIMUS JURIIUM
CANDIDATUS

DN. M. GOTTFRIED LEONHARD
BAUDISIUS,

ADVOCATUS JURATUS LIPSIENSIS, ET COLLEGIJ, QUOD IBI-
DEM EST, BEATÆ VIRGINIS COLLEGIATUS

LECTIONE CURSORIA

D. XVIII. Nov. DCC IX.

felegit explicandam,

in

PROGRAMMATE HOC INAUGURALI TRACTAT.

JENÆ, Literis JOH. ADOLP. MÜLLERI.

